

॥ आदित्यहृदयम् ॥

ततो युद्धपरशिरान्तं समरे चन्तिया स्थितिम्।
रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितिम् ॥ १ ॥

दैवतैश्च समागम्य दूरष्टुमभ्यागतो रणम्।
उपागम्याब्रवीदराममगस्त्यो भगवान् ऋषिः ॥ २ ॥

राम राम महाबाहो शृणु गुह्यं सनातनम्।
येन सर्वानरीन् वत्स समरे वज्रियषियसि ॥ ३ ॥

आदित्यहृदयं पुण्यं सर्वशत्रुवनिशनम्।
जयावहं जपेन्नित्यम् अक्षय्यं परमं शिवम् ॥ ४ ॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम्।
चन्तिताशोकप्रशमनम् आयुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ५ ॥

रश्मिन्तं समुद्रयन्तं देवासुरनमस्कृतम्।
पूजयस्व वविस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ६ ॥

सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः।
एष देवासुरगणाल्लोकान् पातति गभस्तभिः ॥ ७ ॥

एष ब्रह्मा च वषिणुश्च शविः सकन्दः प्रजापतिः।
महेन्द्रो धनदः कालो यमः सोमो ह्यपां पतिः ॥ ८ ॥

पतिरो वसवः साध्या ह्यश्विनौ मरुतो मनुः।
वायुर्वहनिः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः ॥ ९ ॥

आदित्यः सवति सूर्यः खगः पूषा गभस्तमिन्।
सुवर्णसदृशो भानुर्हरिण्यरेता दविकरः ॥ १० ॥

हरदिश्वः सहस्रार्चः सप्तसप्तर्षिमीचमिन्।
तमिरीन्मथनः शम्भुस्तवष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥ ११ ॥

हरिण्यग्रभः शशिरिस्तपनो भास्करो रविः।
अग्नगिर्भोऽदतिः पुत्रः शङ्खः शशिरिनाशनः ॥ १२ ॥

व्योमनाथस्तमोभेदी ऋग्यजुःसामपारगः।
घनवृष्टरिपां मतिरो वन्धियवीथीप्लवङ्गमः ॥ १३ ॥

आतपी मण्डली मृत्युः पङ्गलः सर्वतापनः।
कवर्षिविश्वो महातेजाः रक्तः सर्वभवोद्भवः ॥ १४ ॥

नक्षत्रग्रहताराणामधपो विश्वभावनः।
तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन् नमोऽस्तु ते ॥ १५ ॥

नमः पूरवाय गरिये पश्चमियादरये नमः।

ज्योतरिगणानां पतये दनिधपितये नमः॥ १६॥

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः।
नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः॥ १७॥

नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो नमः।
नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय नमो नमः॥ १८॥

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे।
भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः॥ १९॥

तमोघ्नाय हमिघ्नाय शत्रुघ्नायामतित्मने।
कृतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिषिं पतये नमः॥ २०॥

तप्तचामीकराभाय वहनये वशिवकर्मणे।
नमस्तमोऽभिनिघ्नाय रुचये लोकसाक्षणि॥ २१॥

नाशयत्येष वै भूतं तदेव सृजति प्रभुः।
पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तभिः॥ २२॥

एष सुप्तेषु जागर्ति भूतेषु परनिष्ठितिः।
एष एवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम्॥ २३॥

वेदाश्च कर्तवश्चैव कर्तूनां फलमेव च।
यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः॥ २४॥

एनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषु भयेषु च।
कीर्तयन् पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव॥ २५॥

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतमि।
एतत् त्रिगुणतिं जप्त्वा युद्धेषु वजियष्यसि॥ २६॥

अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधष्यसि।
एवमुक्त्वा तदागस्त्यो जगाम च यथागतम्॥ २७॥

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा।
धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान्॥ २८॥

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान्।
त्रिचिम्यं शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान्॥ २९॥

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत्।
सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत्॥ ३०॥

अथ रविवदन्नरीक्ष्य रामं मुदतिमनाः परमं प्रहृष्यमाणः।
नशिचिरपतसिंक्षयं वदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति॥ ३१॥

॥ इति आदित्यहृदयम् मन्त्रस्य॥